

1927 MATI IN GOSPODINJA Št. 20

Zakon v luči kat. cerkve.

Sloviti angleški konvertit (izpreobrnjenec) p. Faber piše o zakonu takole: »Kako lepe so milosti sv. zakona! Polno človeške nežnosti in vendar istočasno prihaja v človeka vse vladajoča ljubezen božja. Polno trajnega samozrtvovanja in vendar je ta žrtev ožarjena s tako milino, da ni prav nič boleča, nego napolnjena z veseljem. V mladih srcih ustvarja resnobo zaradi novih dolžnosti in vendar uživa tudi novo luč, ki meče svojo svetlobo daleč naprej v bodočnost. Izpremenljivo človeško srce utrjuje z nadnaravno vztrajnostjo in vendar omiljuje vsako trdoto. Človekovo dušo ojača s pogumom, da se oprime dobrega in pravega in to prav v času, ko jo v najbolj boječem strahu venča z ljubeznijo, ter nežno udanost dvigne v žrtvovanje, ki je sorodno z lilijskobelo nedolžnostjo. To so milosti zakramenta sv. zakona.«

Te misli se nam zdi potrebno poudariti v teh časih, ko dnevno časopisje naših nasprotnikov in tudi strokovni listi in celo ženski, zanikujejo in omalovažujejo zakon ne samo kot zakrament, ampak tudi kot socialno napravo, ki skrbi za vzdrževanje in množitev človeške družbe. Poleg tega zgolj teoretičnega boja proti krščanskemu zakonu pa vidimo dan za dnevom tudi praktično razdiranje zakonov in skrunjenje te božje naprave, ki nam kaže prav žalostne slike za bodočnost. Zato je važno in potrebno, da se v boju za ohranitev zakona v smislu katoliške vere združijo vsi faktorji. Treba je, da se v pravilnem razumevanju in v globokem spoštovanju do tega zakramenta združijo vsi. Treba pa je tudi, da se to pravilno razumevanje izpremeni v močne nagibe, ki naj bi bili merodajni pri vseh vprašanjih o tem, kakor nam jih stavi današnji čas in ne nazadnje tudi napčno razumevanje, ki se širi vsepovsod.

Resnica trditve, da je predpogoj milosti narava, se v nauku o zakonu najlepše uveljavlja. Zato je treba pogledati najprej zakon kot naravno ustanovo, da je mogoče postaviti potem trditve s popolnoma razumnega stališča napram vsem modernim napadom na zakon. »Za obrambo katoliškega nauka o zakonu je posebno močna in dragocena zaslomba to, da se vsi katoliški nauki o zakonu nanašajo na moralni naravni zakon, ta naravni zakon pa se naslanja na fizični prirodni zakon, na biološki red v stvarstvu. — Bog je govoril človeštvu po svojem stvarstvu, zlasti pa še z ustvaritvijo človeške narave z njenimi organi, močmi in nagoni in posebej še z naravnim moralnim zakonom, ki ga je kot Stvaritelj zapisal v srce in vest.

Bog je torej ustvaril človeka kot spolno bitje — »moža in ženo je ustvaril« (1 Moz. 1, 27) in ga postavil po njegovi odličnosti in z ozirom na odličnost in prvo-

Za pranje perila

uporabljajte samo GAZELO MILO. Pri prvem poskusu se boste prepričali o izborni kakov. istega.

vrstnost njegovih organov nad vse stvarstvo. Oba spola pa sta ustvarjena tako, da se izpopolnjujeta; kot dar božji sta prejela željo, nagnjenje, pa tudi moč za množitev človeškega rodu. Obdaril ju je pa tudi s pametjo in razumom, saj jima je vdihnil neumrjočo dušo, ter jima podelil tudi kraljevsko moč volje. Ti posebni darovi, ki jih nima nobeno drugo ustvarjeno bitje, pa so človeku in sicer obema spoloma izvrsten kašipot za vse njegovo ravnanje, zlasti še za izvrševanje one božje volje, ki jo je Bog odstopil človeku, da razmnožuje in ohranja človeški rod. (Dalje prih.)

Cesa naj matere ne store.

Ne hranite otroka z drugim, nego z materinim mlekom, razun ako je zdravnik drugače predpisal. Materino mleko je najboljšje.

Ne dajte otroku pomirjevalnih sredstev, sirupov itd.

Ne hranite ga ob nenavadnih urah.

Ne hranite ga med rednimi urami.

Ne dajajte otroku čaja, kave, ali pa kake opojne pijače, ali hrane, ki je za odrasle.

Ne dajajte otroku preveč hrane.

Ne dajte otroku cucija, s katerim otrok le zrak vsesava. Cucelj kvari otrokova usta, povzroča vetrove in dostikrat prenaša bolezni. Če cucelj uporabljate, prekuhajte ga večkrat!

Ne dovolite, da otrok sesa svoje prste.

Ne oblačite otroka poleti preveč, pozimi pa premalo.

Ne dovolite nikomur, da bi poljubljaval vaše dete, tudi na roko ne.

Ne zibajte otroka. Ako to začnete, ne boste imeli več miru.

Ne pestovati otroka vsakokrat, ko joka. Poskusite ga obrniti v posteljico.

Nikar ne mislite, da je otrok vedno lačen, kadar zajoka.

Ne pokrivajte mu glavico, kadar spi, kajti dete rabi polno svežega zraka.

Ne pozabite, da ako otroka bode, je to znamenje, da ne prebavlja dobro.

Ne pozabite, da dete dostikrat joka, ker je žejno. Dajte mu hladne, prevrete vode.

Ne pozabite, da otrok lahko joka, ako se mu zapiči kaka igla v život, zato rabite le varnostne zaponke. Dostikrat joka, ker je zaspano, ali mokro, ali umazano, tudi mu je lahko prevročje ali pa premrzlo.

Zapomnite si vse to, pa vam bo dostikrat v olajšavo.

Priporoča se PRVI SLOVENSKEGA ZAVODA

Vzajemna zavarovalnica

LJUBLJANA — DUNAJSKA CESTA 17

ki je edini te vrste — Podružnice: v CELJU,

Breg št. 33 — ZAGREB, Haezelova ulica 12 —

SARAJEVO, Koroščeva ulica 15 in v SPLITU,

ulica XI. puka.

Mati.

Nekoč je bil v vojski ubit vojak Njegova mati je zvedela novico potem vojne urada. Padel je v boju kot junak. Toda suhoparne besede, katere so bile dostavljene poročilu vsakega padlega bojevnika, matere niso mogle utolažiti. »O, da bi ga samo še enkrat videla« je molila »in če tudi samo pet minut, samo da bi ga videla.« In oglašil se je v njeni molitvi angelj, rekoč: »Za pet minut.« »Hitro, hitro«, je odvrnila mati in solze žalosti so se ji spremenile v solze veselja. »Hm, da«, je rahlo pripomnil angelj »toda pomisli nekoliko. Sin je bil dorastel mož. Trideset let je bil star in izbereš si lahko eno izmed tridesetih let.« Mati se je zamislila ter molčala. »Mogoče hočeš videti sina kot vojaka-junaka, kako umira na bojnem polju? Ali ga bi rada videla, kakoršen je bil, ko se je poslavljaval od tebe, ko je odhajal v bojni metež? Mogoče bi ga rada videla takega, kot si ga prvič ugledala v vojaški obleki? Morda pa si ga želiš videti, kakoršen je stal na čelu razreda v šoli, ko je bil odličnjak?« »Kako pa vse to veš« je začudeno vprašala mati. Angelj se je nasmehnil: »Ali ga hočeš videti kot otroka, ko si ga nosila v naročju?« »Morda pa bi ga —« »Ne, ne«, je vzkliknila mati »videla bi rada takega, kot je bil takrat, ko je pribežal k meni iz vrta ter me prosil odpuščanja, ker je bil poređen. Tako majhen je bil tedaj in tako nesrečen in vroče mu je bilo in solze, ki so mu drle po obrazu so mu umazale lica, ko je s tako silo priletel v moj objem, da me je skoraj zabohele. — Takega, da takega bi rada videla še pet minut.«

Vrt v jeseni.

Cvetje pojema. Le tuintam se kaže, še znak življenja v pisanem cvetju.

Georgine, v vseh mogočih barvah in različnih oblikah, kukajo ponosno iz gostega temnozelenega listja. Bahato so se razrastle v košate gručice. Škoda, da jih bo prva slana oropala cvetja in jim uničila temnozeleno vrhno obleko. Ker njih korenine ne prezime na prostem, jih bo treba spraviti o pravem času v varno zavetje. Prostor, kamor jih spravimo, mora biti suh, zračen in ne premrz. Pa tudi pregorek prostor jim škoduje. V premrzlem bi se gnile vsled zmrzline, v pregorkem bi se pa uničile vsled suhe gnilobe. Da jim ne ranimo korenin, moramo zemljo na široko okrog odkopati in potem previdno vzeti čečbuljate korenine iz zemlje. Ostanke stebel odrežemo tik ob korenini. Zemlje, ki se drži korenin, ne smemo otresti, pač pa treba čečbuljate korenine posušiti na soncu, seveda če je, če je pa stalno vlažno vreme, pa spravimo korenine najprej na zelo zračen prostor, da se osuše. Dober teden osuševanja zadostuje. Suha klet ali zmerno gorka čumnata, je najboljša sprava zanje. Suh pesek, šota ali suho žaganje jim dobro služi za podlago in jih obvaruje plesnobe.

Čez zimo treba od časa do časa pregledati, kako se počutijo v odkazanem prostoru.

Kane s svojimi velikimi listi in prekrasnim temnordečim, pa tudi drugobarvnim cvetjem, krase vrt do tedaj, da jim ne ljub, a gotov gost pozne jeseni, slana ne pomori cvetja in zelenja. Ker tudi njih korenine ne prezime, jih treba spraviti na varno kakor georgine. Pri izkopavanju delamo na isti način, kot pri zgoraj imenovanih cveticah. Kane poganjajo vedno nove izrastke. Te izrastke jim pustimo, pač pa jim porežemo vsa cvetna stebila 15 cm nad korenino. Osušeni gomolji se položijo na suh pesek, žaganje ali šoto. Vendar ne smemo gomoljev nametati na kupe, kakor krompir, pač pa polagamo korenine z vso prstjo drugo ob drugo. Čez zimo jih seveda treba večkrat pregledati.

Med cvetice, ki jih treba pobrati iz zemlje jeseni, se prištevajo gladijole in montbrecije. Gladijole in montbrecije so poletne in jesenske cvetice. V novejšem času je vrtnarska znanost ravno pri gladijolah zelo napredovala. Cvetje, na visokih močnih betih, je podobno kelhu. Dobe se v vseh mogočih barvah in različnih velikostih. Gladijole se le po cvetju razločujejo od montbrecij. Cvetje prvih je veliko in razredčeno, dočim je cvetje drugih drobno in zgoščeno. Tudi barve so montbrecije le rdeče. Njih korenine so podobne čebuli in tudi spadajo v vrsto čebulnic. Prezimijo brez posebne střežbe. Ko jim je slana uničila cvetje, se pobere iz zemlje. Debelca se jim porežejo tik pri korenini. Čebulčki so se razmnožili in se držijo skupaj. Razdelimo ali ločimo jih od čebule »matice« šele potem, ko so se do dobra posušili. Posamezne čebuljke spravimo na suh prostor.

Prezimovanje čebuljate begonjke. Tudi begonjki ne bo prizanesla neusmiljena slana. Pozebo bo njeno cvetje in zelenje, a čebuljate korenina bo ostala zdrava in nepoškodovana. Vzemimo jo varno iz zemlje, poreži ji vele liste, tako da pustiš le po eno stebelce na vsaki čebuli. Čebule posuši na suhem, zračnem, ne premrzlem prostoru. Potem preglej korenine in poreži bolne. Bolne korenine so črne, zdrave pa bele. Potem jih položi na suh pesek ali še bolje v plitve zabojce. Temperatura (toplota) ne sme pasti pod +8° R. Ogljeni prah obvaruje čebule gnjilobe, zato jih z njim potresi. Če imaš dosti čebul, lahko postaviš zaboj na zaboj, vendar tako, da pride zrak do vsakega prostora. Na ta način se ti ne bo uničila nobena čebula in boš, ko pride pomlad, bogato razpolagala z dobro ohranjenimi čebulami prelepe begonjke.

Zimska solata. Mesec oktober je najboljši čas za sejanje zimske solate. Na dobro pripravljeno gredico nasej redko semena zimske solate. Ozelenela se okrepi, preden nastopi hud mraz. Za zimo jo pokrij s smrečjem, dračjem, listjem ali drugimi vrtnimi odpadki. Zimska solata je priporočljiva zato, ker je v zgodnji pomladi lahko presadiš in imaš glavec tedaj, ko drugo salato šele seješ. Če jo spomladi, ko se začne zemlja tajati, poliješ z gnojnico, pospešiš njeno rast. Po okusu je zimska solata bolj trda, kot poznejša pomladanska.

Kuhinja.

Želé iz kutin. Zrele, nevležane kutne obriši in razreži na krlhlje, peške in muhe odstrani. Na krlhlje nalij toliko vode, da se lahko kuhajo na rahlo počasi in ne razkuhajo. Nato ocedi in precedi sok, ga zmeri in deni v kotliček ali kozo za 1 liter soka 50—60 dkg sladkorja, ki ga polij z četrt litrom vode ter pusti, da vre in postane bel in gost kakor kaša. Nato kotliček odmakni in zlij vanj sok ter mešaj toliko časa, da se sladkor nikjer ne bo držal kotliča. Potem pa porini kotliček nazaj na vroče ognjišče, da bo med večkratnim mešanjem hitro in neprestano vrelo toliko časa, da se kapljica, ki jo deniš na krožnik, ko je ohlajena, strdi. Tako pripravljen želé zlij še vročega v ogrete kozarce.

Kutinova mezga. Ko si odlila sok od kutin, porabivši ga za želé, te kutine pretlači skozi sito. V kotliček ali kozo pa deni za 1 kg pretlačenega soka, 60 dkg sladkorja, politega z ¼ litrom vode, ki ga gsto skuhaj; nato prideni pretlačeni sok, potegni kotliček ali kozo na kraj ognjišča in dobro mešaj sladkor s sokom toliko časa, da se sladkor nikjer ne bo držal kotliča. Nato porini kotliček ali kozo na vroče ognjišče (pa ne na odprto), kjer naj hitro neprestano vre, med vednim mešanjem toliko časa, da bo mezga dovolj kuhana. Da spoznaš, ali je mezga kuhana, jo deni eno žličico na krožnik, ki ga postavi na hladno: ko se ohladi, nagni krožnik in ako ne teče s krožnika, je zadosti kuhana. Kuhano mezgo še gorko nalij v kozarce, ki jih prej v pečici dobro segrej. Ko si na ognjišču nehala kuriti, postavi steklenice v pečico, da se po vrhu osuše. Ohlajene potresi po vrhu s salicilom in zaveži s pergamentnim papirjem.

Kutinov sir. Kutine obriši in razreži na krlhlje; peške in muhe odstrani. Na krlhlje nalij samo toliko vode, da se lahko kuhajo in zmehčajo, postavi pokrite na ognjišče in jih včasih nekoliko premešaj. Ko se zmehčajo in skuhajo, jih pretlači skozi sito. Zmeri sok in vzemi za 1 liter soka 80 dkg sladkorja. Sladkor skuhaj kakor pri želéju. Ko je kuhan, ga odmakni in prideni sok; prideni, ako imaš, sok od pol limone. Porini posodo s sokom in sladkorjem na vroče ognjišče in mešaj neprestano eno dobro uro. Zdaš pomaži z oljem ali oplakni z vodo plitve krožnike ter deni notri še vroči sir. Nekaj dni ga pusti, da stoji na toplem, a ne na ognjišču, da se osuši, potem ga stresi (pomagaj si z nožem) na s sladkorjem potreseno desko, in pusti zopet na gorkem, da se še po drugi strani osuši. Potem razreži sir na poljubne kosce, vsaki košček povaljaj v sladkorni sir in ga shrani v kaki posodi na suhem prostoru.

Ako hočeš, tudi napraviš iz kutin obenem sir in želé. Ko zrežeš kutine na krlhlje, nalij nanje toliko vode, da so skoro pokrite. In jih mehko kuhaj eno uro. Potem stresi kutine s sokom vred na privezani prtič, da se sok odteče. Iz tega soka napravi opisani sir. Ako boš imela pa še kaj kutin na razpolago, bo pa v prihodnji »Domoljubovic« številki opisana izvrstna mezga iz kutin in jabolk.

Perutninska rižota. Riž pripravi kakor riž s teletino, vanj deni na tanke kocke

razrezana jetra in želodčke od perutnine. Toda želodčke moraš skuhati prej, potem jih šele razreži in prideni. Dobro je tudi, ako deniš v posodo drobno sesekane noge in vratove perutnine, naližeš mrzle vode ter pustiš vreti eno uro. S to juho zalij riž. Prideneš tudi lahko par žlic soka kake pečenke. Ako daš riž k postni juhi, tedaj prideni namesto drobovine, žabjega ali ribjega mesa ali pa zelenega graha ter zalij z vrelo zelenjadno juho ali pa z vodo.

Strukelj s svežo slanino. Vmešaj na mesto masla 2 žlici dobre masti, 2 rumenjaka, iz beljakov naredi sneg, v žlici masti prepraži malo dobro zrezane čebule in pest zribanega kruha, da bo bledorjav. Kadar imaš dobre, ne preveč rujave ocvirke, jih dobro sesekaj in primešaj kruhu. Potem razvleci testo, namaži ga s tem, kar si vmešala, potresi s kruhom in z mešanico dišavami. Če ga misliš kuhati na juhi, ga namaži tanko, pa trdo zavij, ako pa ga boš pekla, namaži ga bolj debelo ter zavij rahlo.

Praktični migljaji.

Pranje finih čipk. Kadar peremo prav fine čipke in hočemo, da postanejo nekoliko trde, primešajmo milnici nekoliko sladkorja, pa bo uspeh dosežen.

Svila. Da obdrži svila pri pranju prvotno barvo, kani v vodo par kapljic limonovega soka. Bela svila ne porumeni pri pranju, ako pridenemo vodi nekoliko belega kisa.

Glavobol. Prav hud glavobol se dostikrat odpravi, ako si čelo izmijemo z zelo vročo vodo.

Čevlji. Ako se novi čevlji nikakor nečejo svetiti, oribajmo jih s prerezano limono. Pustimo, da se posuše, nato pa čistimo navadnim potom.

Beljak se bo mnogo hitreje dal raztepsti, ako mu pridenemo noževo špico soli.

Kava. Kadar je kava neposredno pred zavretjem, prideni par zrn soli, na kar bo imela kava mnogo boljši okus.

Maslo. Ako je surovo maslo trdo, preden je hočeš rabiti, postavi skledo na lonec kropa. To je mnogo boljši način omehčanja, kot pa postavljati pred ogenj.

Premog se dalj časa ohrani, ako ga polijemo z vodo v kateri smo raztopili pest pralne sode.

Madeže iz usnja odpravimo, ako namažemo dotično mesto z vazelinom.

Dišave, kakršne se rabijo v kuhinji, tudi poper, moramo vedno držati v zaprtih posodah.

Moko imej vedno le na suhem prostoru. Vlažna moka ni dobra za pecivo.

Nove rjuhe se mnogo bolje operejo, ako jih čez noč namočimo v mrzli vodi.

Revmatizem. Terpentin dostikrat pomaga proti revmatizmu. Na mehko krpo ga nekoliko vlijemo, položimo na boleče mesto in bolečine bodo skoraj gotovo nehale.

Jačca, katera imajo svetlo lupino, so skoro gotovo stara.

Zamet. Ne vrzite proč ostankov baržar na (žameta), ker se s takimi da vsaka kovina izborna čistiti, kakor tudi pohištvo itd.

Zdravilna vrednost sadja.

Ker smo v času, ko sadje dozoreva, je potrebno, da naše gospodinje in matere vedo, kolike zdravilne vrednosti je sadje, posebe še razne vrste, in potem store tudi vse potrebno, da nudijo družini kolikor se da dosti sadja, bodisi sirovega ali kuhanega ter se preskrbe ž njim tudi za zimo na raznovrstne načine.

Jabolka

vsebujejo mnogo železa in ogljika in zato pospešujejo tvorbo krvi posebno pri bledih; posebno dobra hrana je za močgane. Zato so se pokazali prav lepi uspehi pri prehranjevanju na živcih bolnih z jabolčnimi jedmi.

Hruške

so tudi zelo hranilne in vsebujejo mnogo apnenca, kar je važno za tvorbo krvi. Hruške posebno pospešujejo delovanje žlez slinovk bodisi v ustih, bodisi v ledvicah in zato pospešujejo tudi odtok vode. Treba pa jih je dobro žvečiti, drugače otežujejo želodec in črevesje, povzročajo zaprtje.

Češplje

so zelo redilne. Zelo učinkovito vplivajo na črevesje, zato pri čezmernem uživanju češpelj rada pritisne kolika. Priporočajo jih zato pri zaprtju, ker čistijo črevesne gube. Ker lupinice hitro prično vreti, povzročajo to napetost. Kdor ima slabo črevesje (bolniki), naj uživa le olupljene češplje.

Breskve

poživljajo želodec, dražijo pljuča, posebno tudi še jetra, katere varujejo pred žolčnimi kamenčki, ker le te redno odstranjajo žolč. Posebno dragocene so lupine tega sadu.

Grozdlje

razkraja in čisti kri, pljuča, jetra in črevesje; zlasti lupine vrše to važno delo.

Paradižniki

stojajo med sadjem in sočivjem. Zaužiti proniknejo skozi ledvice in vranico, čistijo kri in poživljajo živce. Pri kožnih boleznih, ali če komu teče iz roke ali noge ter pri slabokrvnosti paradižniki bolj služijo kot pa sadje.

Starejši par je prišel na pokopališče. Na nekem nagrobnem kamnu je žena opazila napis »Tempus fugit« (čas beži) in se spomnila, da imata doma stensko uro, na kateri je isti napis. »Poglej, poglej,« pravi možu »tukaj je pa pokopan tisti, ki je našo uro naredil.«

Najcenejša kava je

„ŽIKA“

ker je najboljša in najbolj zdrava! Zahtevajte Žiko pri trgovcu, dobite jo v rdečih zavitkih!

Vigrednicam.

V septemberski številki »Vigredic« je uredništvo stavilo čitateljicam nekatera vprašanja glede urejevanja »Vigredic« v bodočem letu. Uredništvo se je postavilo na edino pravo stališče, naj o tem soddločajo čitateljice in čitatelji. Prejelo je že lepo število odgovorov, vendar še ne toliko, kakor je pričakovalo. Zato opozarjamo na tista vprašanja danes vnovič vse, ki jim je mar, da se »Vigredic«, edini naš ženski list, tako razvije, kakor zahtevajo potrebe in razmere bralk in bralcev. Saj »Vigredic« nima namena boriti se za katerekoli literarne prednosti. Njen namen je edino ta, da poučuje in zabava naše ženstvo na tak način, kakor to zahteva ženska čast in dostojanstvo. Zato se ogiblje vsega, kar bi ji moglo morebiti pridobiti naklonjenost onega ženstva, ki se je že odreklo svoji ženski časti. Prav nič se ne poteguje za to naklonjenost, ker hoče biti slej ko prej na edino pravih, katoliških temeljih.

Vse čitateljice in čitatelje ponovno prosimo dobrohotnih nasvetov.

Vsak stan mora skrbeti za svoj list. Od te dolžnosti se ne smeje odtegniti naša dekleta. Za najboljši odgovor je pripravljen lep književni dar. Po 1. novembru uredništvo ne sprejema več odgovorov.

Ob večernem zvonjenju.

(Legenda.)

Zato je ta ura tako nepopisno krasna, ker ide naša Gospa svojo večerno pot po zemlji. S krono na čelu, zlate zvezdice ima posute po modrini plašča, v rokah ima polno cvetic. Tako gre od hiše do hiše, blagoslov roseč onim, ki so ji čez dan prinesli pred oltar materinsko bol in materinsko molitev.

Stopi k ležišču mlade žene, ki prvorojenčka v rokah držeč, sladko sniva in ji nasuje lilij na odejo. Mati in dete se smehljata v snu in sanjata o krilatih angelcih v paradižu.

Marija stopi v izbo, kjer objokuje vdova svoje, pred nedavnim umrlo dete. »Sveta mati božja«, vzdihuje trpeča mati, »pomagaj mi, sicer me stre boli!« Ne ve, da je nebeška kraljica v njeni bližini in ji polaga belo rožo na srce. Toda njene solze bodo usahnile in njena bolest bo tako sveta, da jo bo še občutila sladko in lepo.

Tajnost čistosti

in dolgotrajnosti Vašega dragocenega perila je v znanem GAZELA MILU, katero je zaradi svojih odličnih sestavin nenadkrljivo. Pri nakupu zahtevajte izrečno »GAZELA MILO«!

V nizko kožo stopi Marija, kjer domuje delo, trud in uboštvo. Pri brleči sveči sedita mati in hči in pleteta košare za prodaj. Trd molk vlada v izbi; ljubezen in radost sta zamrli v letih skrbi in trudapolnega življenja. Njima natrosi Marija poljskih cvetic, ki jih je mati nabrala. In zdajci pogledata druga drugo, si izmenjata dobro besedo in topel pogled. Hitreje in radostneje gre delo izpod rok in svečka plapolja svetleje, kot da ji je plamen večji in jačji.

Marija pa je stopila v sobo matere, ki njenemu na slaba pota zašlemu sinu ne odpusti in trpi. Rdečih rož ji nasuje, da zažare v hudu-joči se bolesti ter ji kažejo pot sprave in ljubezni.

Tako gre Marija od hiše do hiše in ko se vrne v cerkev, je ošadala vse rože. Toliko blagoslova je natrosila ves večer. Toda glej! V mračni cerkvi kleči žena pred njenim oltarjem. Mati je, ki moli za sina, ki jo je zabil v tujini. Marija nima več rož za molečo, toda skloni se k njej in ji za hipec položi sveti roki na srce. In srce, ki sta se ga dotaknili sveti roki, sprejme večno posvetitev materinskega trpljenja.

Zato je ta večerna ura tako zelo krasna, ker v njej deli naša ljuba Gospa svojo milost.

NAZNANILA

n Vsaka objava prireditve, pri kateri se običajeno pobira vstopnina stane tolikokrat po 25 par, kolikor besedi ali številki obsega. Denar se mora vposlati naprej, lahko v znamkah. Brez vnaprejšnjega plačila se objava ne priobči.

n Breznica. V nedeljo 16. in 23. t. m. se uprizori v »Društvenem domu« ob pol 4. uri popoldne spevoigra »Materin glas«.

n Slovensko katoliško izobraževalno društvo priredi ob priložnosti obiska priljubljenega bivšega voditelja d. g. Verbanjšaka dve igri na Hajdini v Društvenem domu po večernih in sicer: »Scapinove zvijače« in burko »Luknja v namiznem prtu«.

n Planina pri Rakeku. Naša kmetijska podružnica priredi dne 15. in 16. oktobra sadno in cvetlično razstavo. Sadjarji, zanimajte se za to razstavo, na katero pošljite sadje po 5 plodov od vsake vrste. Na razstavi bodo tudi razne skupine cvetic. Pričakujemo obilne udeležbe.

Poravnajte naročnino!

REVMATIZEM!

Rvmatizem? Kostobolje? Bodljaje? Trganje v glavi in zobeh?

Omotico ozdravite z zdravilom „ALGA“.

Vsaki steklenici je priloženo točno navodilo o uporabi. - Naslov za poštna naročila je: Laboratorij „ALGA“, Sušak 12.

4 steklenice za 77 Din, 8 steklenice za 131 Din, V ceni je uračunjena poština, zabojček in zavojnica.
14 steklenice za 205 Din, 25 steklenice za 320 Din.

JAVNA ZAHVALA.

P. n. Laboratorij „ALGA“, Sušak 12.

Javljam Vam, da sem jaz sam kakor mnogi moji ananci uporabljal Vaše zdravilo „Alga“ proti revmatizmu, glavobolu in omotici, pa Vam moram naznaniti v svoje veliko zadovoljstvo, da sem z vseh strani prav zelo zadovoljen. Dober sloves je šel takoj na okrog in mnogi me prosi, naj jim naročim to dobro zdravilo. Odpošljite mi takoj še 14 steklenic, da jih razdelim.

Splošno: J. JOSIP ŽIVKOVIČ.

Belišče (Torjanec), 20. XII. 1926.

Za naše male.

Cikorija.

Vsi gotovo poznate to rastlino; ob poti in prav po stezah raste. Zgodaj spomladi že ozeleni, istočasno z regretnom in jo s tem vred nabiramo za salato. Potem pa se hitro razraste v visoko, trdo členkasto steblo, z razrastki na vse strani in na koncu vsakega velik, sinjemoder, zvezdast cvet. Lepi so cvetovi, a nekako žalostno gledajo in če jih hočeš utrgati, se ne puste, rajše te urežejo v roko in samo zvezdasti cvet ti ostane v roki.

O tej rastlini ti povem danes dve povesti.

Ko je Jezus še po svetu hodil, je prišel vročega poletnega dne v vas in se je obrnil proti prvi kmečki hiši, da bi se napil vode, ker je bil silno žejen. Na oknu je slonela mlada, lepa deklica. Jezus jo pozdravi in jo poprosi za požirek mrzle vode. Ošabna deklica pa — ki ni spoznala Jezusa — neprijazno odgovori, da nima časa zdaj njemu streči, ker pravkar čaka svojega ženina in naj gre hitro izpred okna, da ji ne bo oviral razgleda po cesti.

Jezus molče odstopi, žalostno pogleda proti nebu in odide dalje k revni in samotni hišici, ki je vse bolj prijazno izgledala kot ona prva. Tudi tam poprosi za pijačo in tam so ga prijazno sprejeli. V hišo je moral in se vnesti k mizi. Gospodinja mu je prinesla hitro skledico mleka, od edine voze, ki jo je imela.

Ko je čez nekaj časa prišel pričakovani ženin proti oni bogati hiši, ni našel ošabne deklice nikjer. Le visoka rastlina, z dolgimi peclji in blede višnjevimi cvetovi je stala blizu vežinih vrat in ti cvetovi so ga gledali kakor prav žalostne oči.

Neprijazno in neusmiljeno dekle je Jezus izpremenil v rastlino ob poti; mnogo žeje mora prestati in čakati mora, da Jezus zopet pride in jo reši. Druga povest pa je taka-le:

Bila sta ženin in nevesta, ki sta se hotela baš poročiti. Začela pa se je vojna in oba sta bila zelo žalostna, ker je moral ženin na vojsko. Na križpoti blizu vasi pod veliko jablano sta se poslovila in sta si obljubila, da se prav na tem mestu zopet dobita, ko bo jablana cvetela in bo vojske konec. To se je zgodilo po treh dolgih letih: konec vojske je bilo. Vsak dan je hodila nevesta do jablane na hribčku in je gledala daleč, daleč tja po cesti, če že ženin prihaja. Toda dan za dnem je hodila zastonj: ženina ni bilo. Hodila je tako pet, sedem, deset let in s trudnimi očmi gledala tja po dolini. Vsedla se je h križu ob poti in jokala. Nekega dne pa se ji je zmešalo; začela je peti o čudni rožici, ki raste ob poti in čaka, čaka ... Bog se je je usmilil in jo izpremenil v rožo cikorijo, ki res raste ob poti in gleda s svojimi višnjevimi očmi v daljavo.

Kaj naj se igramo.

Srečanje.

Voditelja igre je treba določiti. Igralci se sprimejo za roek in napravijo krog. Ko stoje že v krogu, krog odpro, t. j. spuste roke in jih denejo v bok. Voditelj igre hodi zunaj okoli kroga. Potrka enemu izmed igralcev ali eni izmed igralic in reče: »Dober dan, oče mlinar!« ali: »Dober dan,

mati mlinarica!« Ko je voditelj igre to storil, teče sam v smeri kamor je obrnjen, oni, ki mu je na ramo potrkal, pa v nasprotno stran. Kjer se srečata, se ustavita in pozdravita trikrat: »Dober dan, oče mlinar,« ozir. »Dober dan, mati mlinarica!« in tečeta naprej vsak v svoji smeri. Kdor pride prvi do praznega prostora v krogu, se uvrsti, drug pa mora zopet okoli kroga in igra se znova prične.

Računska naloga.

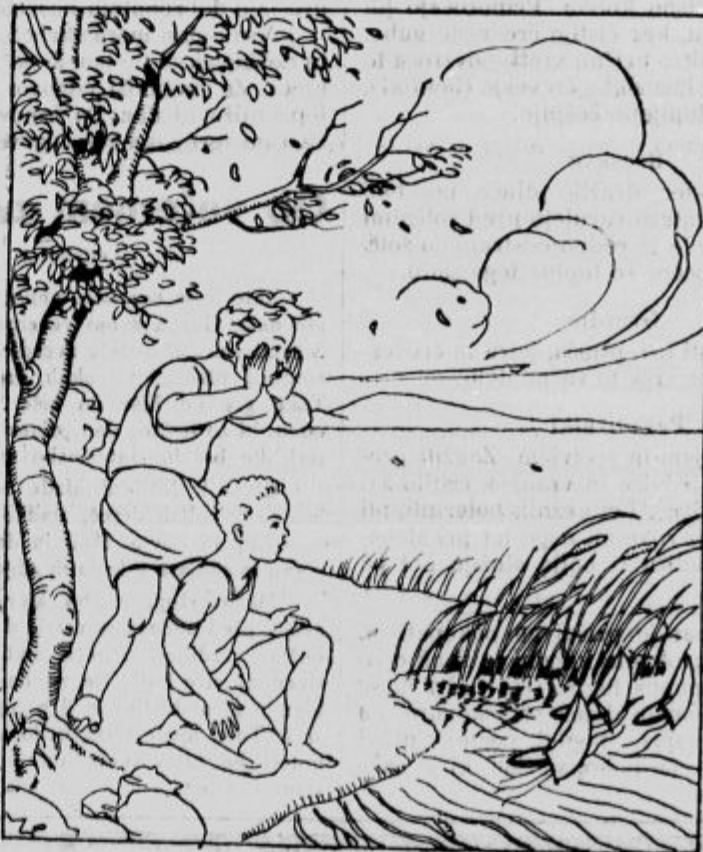
Dva očeta in dva sinova so ustrelili tri zajce, a vendar je vsak izmed njih prinesel enega zajca domov; kako je to mogoče?

(Lahko, ker so bili samo trije; oče in sin.)

Markec in poredni veterček.

Ves obupan in žalosten je bil zadnji Markec. Toliko se je trudil s svojimi čolnički in ladjicami in zdaj mu nobena ni hotela splavati. Tudi z mesta se niso hotele premakniti. Gledal in gledal je, če se ne bo kje zbudil veterček, pa ga ni hotelo biti. — Mi smo sicer videli, kako je poniglavček mirno sedel na drevesu in opazoval Markca, kako se trudi, a Markec ga ni opazil, da je tako blizu. — Naenkrat pa

terčkovin nadaljnji skrbi. — Bog ve, kaj se že snuje zdaj novega v njegovi glavi! Meni se zdi, da na vso moč občuduje svojega prijatelja veterčka, ki ima tako moč in tudi tako dobro voljo, da tako rad pomaga. In Markec bi tako rad izvedel, kaj veterček še zna; samo za ladjicami pihati, to se mu zdi vse premalo. Vneto razmišlja, kdaj, kje in kako je že kdaj videl, slišal in čutil veter. Kako rad bi vedel, če je vsega

je nekaj zašumelo na najbližjem drevesu in ko se je Markec ozrl, je pravkar skočil z drevesa deček-veterček, se je sklonil nekoliko, z obema rokama zastri usta in prišel na vso moč pihat v čolničke in ladjice, ki so vse vesele splavale po vodi. — Markec veselo gleda zdaj za ladjicami, nič ga več ne skrbi. Prekrižal je roke na hrbtu in prepustil svoje čolničke in ladjice ve-

listega zmožen tudi njegov novi prijatelj, ki se je tako prijazno zavzel za njegove ladjice in čolničke. — Veterček pa, kakor da vidi Markčeve želje, sam pri sebi misli in kuje načrte, kaj vse mora pokazati malemu Markcu. In prihodnjé bomo videli Markca na polovanju po veterčkovem kraljestvu.

(Nadaljevanje.)